Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część IV.

Wydana i rozesłana: dnia 17. Stycznia 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Jänner 1852.

Część IV.

Wydana i rozesłana dnia 17. Stycznia 1852.

7.

Okólnik c. k. ministerstwa wojny z dnia 3. Listopada 1851,

mocą którego obwieszczone zostają usankcyonowane przez Najjaśniejszego Pana J. C. Mości, postanowienia względem organizacyi szkoły korpusu pionierów w Tuln.

W skutek Najwyższego rozkazu J. C. Mości, obowięzywać będą, co do szkoły korpusu pionierów w Tuln, od roku 1852, następujące postanowienia:

Pierwsze. Ciąg kursu szkolnego, mającego się rozpoczynać z pierwszym Października każdego roku, przedłużonym zostaje zamiast lat trzech na lat cztery.

Drugie. Uczniowie w liczbie 150, podzieleni zostaną w ten sposób, iż 100 należeć będzie do stanu szkoły, 50 zaś do kompanij pionierskich.

Trzecie. Miejsca ze stanu szkoły, rozdzielać będzie ministerstwo wojny, obsadzenie zaś miejsc z kompanij pionierskich, należeć będzie do komendy korpusu z żołnierzy szeregowych, zdolnych do odwiedzania szkoły korpusowej.

Czwarte. Wiek, w którym przyjęci być mogą kompetenci do stanu szkoły, ustanowiony zostaje na lat czternaście.

Piąte. Aspiranci tejże kategoryi, winni są złożyć egzamin, kwalifikujący do przyjęcia, wprzód nim nastąpi ich zanotowanie do szkoły korpusowej w ministerstwie wojny.

Do złożenia tegoż egzaminu, winni aspiranci do stanu szkoły, w myśl rozkazu dla armii wydanego Nro 11, starać się o piśmienne pozwolenie komendy korpusu pionierów, za przedłożeniem metryki i ostatnich świadectw szkolnych.

Komenda korpusu, biorąc wzgląd na mieszkanie aspiranta, albo sama, albo też delegowane przez takową komendy, po należytem zbadaniu osobistych stosunków aspiranta i po zważeniu czy przyjęcie go, odpowiada interesowi korpusu, udzielą na piśmie pozwolenia swego do złożenia egzaminu na kadeta do korpusu, za zwróce-

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Jänner 1852.

7.

Circular-Verordnung des Kriegsministeriums vom 3. November 1851,

womit die durch Allerhöchste Entschliessung Seiner Majestät sanctionirten Bestimmungen über die Organisirung der Pionnier-Corps-Schule zu Tulln kundgemacht werden.

In Folge Allerhöchsten Befehles Seiner Majestät des Kaisers, haben in Absicht auf die Pionnier-Corps-Schule, vom Jahre 1852 angefangen, nachstehende Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten:

Erstens. Die Dauer des Lehr-Curses, dessen jeweiliger Beginn auf den ersten October festgesetzt ist, wird von drei auf vier Jahre erhöht.

Zweitens. Die Zöglinge, in der Zahl von 150, theilen sich in jene des Schulstandes mit 100, und in jene der Pionnier-Compagnien mit 50.

Drittens. Ueber die Plätze des Schulstandes hat das Kriegsministerium zu verfügen, wogegen die Besetzung der Plätze für die Pionnier-Compagnien dem Corps-Commando, aus den zur Frequentirung der Corps-Schule geeigneten Individuen des Mannschaftstandes, zukömmt.

Viertens. Das Aufnahms-Alter der Competenten für den Schulstand ist auf das vierzehnte Lebensjahr festgesetzt, und

Fünftens, die Aspiranten dieser Kategorie haben vor der Vormerkung bei dem Kriegsministerium für die Corps-Schule, eine Aufnahms-Prüfung abzulegen.

Zur Ablegung dieser Prüfung haben die Aspiranten für den Schulstand, im Sinne des Armee-Befehles Nr. 11, vorerst unter Producirung des Taufscheines und der letzten Schulzeugnisse, sich um die schriftliche Zustimmung des Pionnier-Corps-Commando zu bewerben.

Das Corps-Commando wird darüber, mit Rücksicht auf das Domicil des Aspiranten, entweder selbst, oder es werden die von demselben delegirten Commanden, nach gehöriger Prüfung der persönlichen Verhältnisse des Aspiranten, und nach Erwägung, ob dessen Aufnahme dem Interesse des Corps entspreche, die Zustimmung zur Ablegung der Cadeten-Prüfung für das Corps, unter Zurückstellung der beigebrachten Piecen, schriftlich ent-

niem załączonych dokumentów, jeżeli zarazem aspirant i z innych miar ukazuje się być ku temu usposobionym, lub też takowego pozwolenia odmówi.

W pierwszym razie winien aspirant wraz z pozwoleniem i wspomnionemi dokumentami, zgłosić się uprzednio do wskazanej mu komendy korpusu armii najbliżej zamieszkania jego ustacyonowanej, lub też do komendy krajowej wojskowej w Zagrzebiu, w Temeswarze i Zadrze, w celu złożenia tamże egzaminu w terminie oznaczonym — przy którym prowadzony być winien protokół, według wzoru niżej załączonego.

Rzeczony egzamin ograniczać się winien wprawdzie tylko na zbadaniu wiadomości aspiranta co do pisowni w mowie ojczystej, co do czterech prostych działań rachunkowych i reguły trzech, co do pierwszych zasad jeografii fizycznej i jeografii państwa austryackiego; przyczem jednak należy mieć wzgląd na odebrane ogólnie wychowanie i na zdolności aspiranta, a według tej miary, ocenić surowo i pod odpowiedzialnością komisyi egzaminacyjnej zdatność egzaminowanego, do zanotowania i przyjęcia go w swoim czasie do szkoły korpusu pionierów.

O rezultacie egzaminu, uwiadomiony będzie aspirant ekstraktem protokołu, za zwróceniem przedłożonych dokumentów.

Jeżeli rezultat jest pomyślny, natenczas zachodzi dla familii dotyczącej, pora, w której podanie o zanotowanie i przyjęcie w swoim czasie do szkoły korpusu pionierów albo wprost do ministesstwa wojny, albo przez komendę wojskowo-krajową zanieść i następujące dokumenta załączyć należy:

a) metrykę;
b) świadectwo lekarza polowego co do spodziewanej zdatności do służby polowej;
c) świadectwo szczepienia ospy, jeżeli takowe nie jest już objęte w świadectwie lekarza polowego;
d) ostatnie świadectwa szkolne;
e) pozwolenie komendy korpusu pionierów;
f) ekstrakt protokołu co do złożonego egzaminu, i
g) rewers, którym się bierze obowiązek dawania dodatku najmniej dziesięciu złr. miesięcznie, które w przeciągu kursu szkolnego na rzecz aspiranta zawsze na kwartał z góry do komendy szkolnej korpuru pionierów złożone być winny.

Dopiero na takie podanie nastąpi stanowcze rozstrzygnienie i wydaną zostanie rezolucya ze strony ministerstwa wojny.

Csorich m. p.

weder ertheilen, wobei die sonstige Angemessenheit des Aspiranten vorausgesetzt wird, oder solche verweigern.

Für den ersten Fall hat der Aspirant mit der Zustimmung und den erwähnten Piecen bei dem ihm angedeuteten, seinem Wohnorte zunächst stationirten Armee-Corps-Commando, oder bei dem Landes-Militär-Commando zu Agram, Temesvar oder Zara, sich vorläufig zu melden, um daselbst am bestimmten Termine die Prüfung abzulegen, worüber — dem untenstehenden Formulare gemäss — ein Protokoll geführt wird.

Diese Prüfung hat sich zwar bloss auf die Kenntniss des Rechtschreibens in der Muttersprache des Aspiranten, der vier Rechnungs-Species und der Regel de tri, der Elemente der physischen Erdbeschreibung und der Geographie des österreichischen Kaiserstaates zu beschränken; es ist aber dabei auf die im Allgemeinen bereits genossene Erziehung und die Bildungsfähigkeit des Aspiranten besondere Rücksicht zu nehmen, und nach diesem allgemeinen Masstabe die Eignung des Prüflinges für die Vormerkung und seinerzeitige Aufnahme in die Pionnier-Corps-Schule, strenge und unter Verantwortung der Prüfungs-Commission zu beurtheilen.

Das Resultat der Prüfung wird dem Aspiranten unter Zurückgabe der vorgelegten Documente mittelst Protokolls-Extractes bekannt gegeben werden.

Lautet dasselbe günstig, so tritt endlich für die betreffende Familie der Zeitpunct ein, wo das Gesuch um Vormerkung und seinerzeitige Aufnahme des Aspiranten in die Pionnier-Corps-Schule an das Kriegsministerium entweder unmittelbar, oder im Wege eines Landes-Militär-Commando einzureichen, und mit folgenden Beilagen zu documentiren ist, als:

a) *dem Taufscheine;*
b) *dem feldärztlichen Zeugnisse über die anzuhoffende Feldkriegsdienst-Tauglichkeit;*
c) *dem Impfungs-Zeugnisse, wenn solches nicht schon in dem feldärztlichen Zeugnisse enthalten ist;*
d) *den letzten Schulzeugnissen;*
e) *der Zustimmung des Pionnier-Corps-Commando:*
f) *dem Protokolls-Extracte über die abgelegte Prüfung, und*
g) *dem Verpflichtungs-Reverse zur Entrichtung einer Zulage von wenigstens monatlichen zehn Gulden, welche während der Dauer des Lehr-Curses zu Gunsten des Aspiranten stets auf ein Vierteljahr in vorhinein bei dem Pionnier-Corps-Schul-Commando zu erlegen ist.*

Ueber ein derlei Gesuch wird sodann erst von Seite des Kriegsministeriums definitiv entschieden werden, und ein Bescheid erfolgen.

Csorich *m. p.*

Formularz.

C. K. **Komisya egzaminacyjna dla kadetów.**

PROTOKÓŁ EGZAMINU
niżej wymienionego aspiranta do szkoły korpusu pionierów.

Imię i nazwisko	urodzenia					Zamieszkanie	Stosunki osobiste i familijne	Odebrane wychowanie, ukończone nauki, tudzież wykształcenie pod względem zdatności aspiranta do szkoły korpusu pionierów	wiadomości					Obecne zatrudnianie się lub nauki	Zdanie komisyi	Uwaga.
	Rok	Miesiąc	Dzień	Miejsce	Kraj				Co do pięknego pisania	Co do pisowni i dyktando i w którejto mowie	Czterech prostych działań rachunku, i reguły trzech	Jeografii	Inne			

Sign . . . .

8.

Oświadczenie ministeryalne z dnia 14. Listopada 1851,

względem zniesienia opłat od wywozu majątków (*census emigrationis*), płynących do kas miejskich, dominikalnych lub gminnych we wszystkich krajach monarchii austryackiej i sprzymierzeństwa Szwajcarskiego.

W skutku umowy dokonanej na drodze dyplomatycznej z Radą Związkową rzeczypospolitej Szwajcarskiej, oświadcza niżej podpisany minister spraw zewnętrznych i Domu cesarskiego, oraz prezydent Rady ministrów Najjaśniejszego Cesarza Austryi, w imieniu rządu rzeczonej Jego Cesarskiej Mości, iż od tej chwili zastrzeżenie względem pobierania opłat od spadku, wywozu majątku i wysiedlenia się na rzecz pojedynczych miast, gmin lub dominiów, uczynione w Artykule III. traktatu względem wolnego wywożenia majątku, zawartego na dniu 3. Sierpnia 1804 roku między cesarsko-królewskim rządem austryackim a rzecząpospolitą Szwajcarską, a następnie rozciągnionego na wszystkie kraje monarchii austryackiej i rzeczypospolitej Szwajcarskiej wedle umów z roku 1821 i 1837, uważane być winno za zniesione w zupełności między wszystkiemi krajami cesarsko-austryackiego z jednej, a rzeczypospolitej Szwajcarskiej z drugiej strony; zaczem więc takowe pobieranie miejsca mieć nie może.

Dla potwierdzenia niniejszej umowy, wystawione zostało przez podpisanego niniejsze oświadczenie przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej, które po zamienieniu go za oświadczenie równobrzmiące, podpisać się mające przez prezydenta Rady Związkowej

Formulare

K. K. **Cadeten-Prüfungs-Commission.**

Prüfungs-Protokoll

über nachbenannten Aspiranten für die Pionnier-Corps-Schule.

Tauf- und Familien-Name	Geburts-					Aufenthalts-Ort	Persönliche und Familien-Verhältnisse	Genossene Erziehung, absolvirte Studien, dann Bildung, mit Rücksicht auf die Angemessenheit des Aspiranten für die Pionnier-Corps-Schule	Kenntnisse					Gegenwärtige Beschäftigung oder Studien	Commissioneller Befund	Anmerkung
	Jahr	Monat	Tag	Ort	Land				Schönschreiben	Recht- und Dictando-Schreiben, und zwar in welcher Sprache	Vier Rechnungs-Species und Regel de tri	Geographie	Sonstige			

Sign. . . . . . .

8.

Ministerial-Erklärung vom 14. November 1851,

wegen Aufhebung der in städtische, herrschaftliche oder Communal-Cassen fliessenden Abfahrtsgelder in allen Ländern der österreichischen Monarchie und der schweizerischen Eidgenossenschaft.

In Folge mit dem Bundesrathe der schweizerischen Eidgenossenschaft im gesandtschaftlichen Wege getroffener Abrede erklärt der unterzeichnete Minister der auswärtigen Angelegenheiten und des kaiserlichen Hauses, dann Präsident des Ministerrathes Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich, im Namen der Regierung vorgedachter Majestät dass von nun an der im Artikel III des am 3. August 1804 zwischen der kais. österreichischen Regierung und der schweizerischen Eidgenossenschaft geschlossenen und durch nachträgliche Vereinbarungen in den Jahren 1821 und 1837 auf sämmtliche Länder der österreichischen Monarchie und der schweizerischen Eidgenossenschaft ausgedehnten Freizügigkeits-Vertrages enthaltene Vorbehalt wegen Abnahme von Abschoss-, Abfahrts- und Abzugsgeldern zu Gunsten einzelner Städte, Gemeinden oder Herrschaften zwischen sämmtlichen Ländern des österreichischen Kaiserstaates einerseits und der schweizerischen Eidgenossenschaft andererseits als vollständig aufgehoben zu betrachten sei, und demnach eine solche Abnahme nicht mehr stattfinden solle.

Zur Bekräftigung dessen ist die gegenwärtige Erklärung von dem Unterzeichneten unter Beidrückung des ämtlichen Siegels ausgefertiget worden, und soll, nachdem sie gegen eine gleichlautende von dem Präsidenten des schweizerischen Bundesrathes und dem Kanz-

Szwajcarskiej i kanclerza rzeczypospolitej, uzyska moc prawa w obustronnych krajach przez ogłoszenie publiczne *).

Jego Ces. król. Mości prezydent ministrów, minister spraw zewnętrznych i Domu cesarskiego,

(LS) **F. Schwarzenberg** m. p.

9.

Rozrządzenie ministerstwa wojny z dnia 13. Grudnia 1851,

obowiązujące w całym obrębie państwa,

mocą którego, w skutku Najwyższego postanowienia z dnia 10. Grudnia 1851, rozciągnionym zostaje także na osoby wojskowe §. 78. części II. księgi ustaw karnych z dnia 3. Września 1803, stanowiący o karach wrazie zaniechania doniesienia o zmianach, zachodzących co do osób najmujących mieszkania.

Najjaśniejszy Pan, Jego C. Mość, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 10. Grudnia 1851 r. rozporządzić, iż obadwa przepisy §. 78 części II. księgi ustaw karnych cywilnych, na mocy których:

a) właściciel domu, administrator, sekwestrator, lub ktokolwiek kieruje zarządem domu, jeżeli o zmianach, zachodzących co do najmujących mieszkania, w czasie przepisanym nie uczyni doniesienia, skazany być winien według różnicy miast i dochodu z domów na karę pięciu do pięćdziesięciu złtr. m. k., tudzież

b) wypuszczający na tygodnie lub miesiące w podnajem pokoje lub łóżka, jeżeli nie uczyni w przeciągu dwudziestu czterech godzin przepisanego doniesienia o każdej zaszłej zmianie, skazany być winien na karę pięciu złr. m. k., którą to karę przy powtórnem przekroczeniu podwoić należy;

ogłoszone zostają dla osób wojskowych do najściślejszego przestrzegania.

Jeżeliby kara pieniężna uczyniła znaczny uszczerbek czy to w stosunkach majątkowych, czy też w zarobku skazanego lub familii jego, wówczas sądy wojskowe winny są orzec stosowną karę więzienia.

Csorich m. p.

10.

Rozporządzenie ministra kultury krajowej i górnictwa z dnia 14. Grudnia 1851,

względem uwolnienia od opłaty taks za egzamina rządowe z leśnictwa.

Ministerstwo kultury krajowej i górnictwa postanawia, w porozumieniu z c. k. ministerstwem finansów, iż zastosowanie przepisów, objętych w rozporządzeniu c. k. mi-

*) Niniejsze oświadczenie zamienione zostało w Bernie dnia 1. Grudnia r. z. za równobrzmiące oświadczenie, ddto Bern 26. Listopada 1851, r. podpisane w imieniu Rady Związkowej Szwajcarskiej, przez prezydenta Związku i kanclerza rzeczypospolitej.

ler der Eidgenossenschaft zu fertigende Erklärung*) ausgewechselt worden, in den gegenseitigen Ländern durch öffentliche Kundmachung Kraft und Wirksamkeit erhalten.

Seiner k. k. apostolischen Majestät Minister-Präsident,
Minister des Aeussern und des kaiserlichen Hauses

(L.S.) **F. Schwarzenberg** m. p.

9.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 13. December 1851,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 10. December 1851 der §. 78 des II. Theiles des St. G. B. vom 3. September 1803, wegen Bestrafung der unterlassenen Anzeige der mit den Bestandnehmern von Wohnungen vorgehenden Veränderungen an die Behörde, auch auf Militärpersonen ausgedehnt wird.

Seine Majestät der Kaiser haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 10. December 1851 anzuordnen geruht, dass die beiden Bestimmungen des §. 78 des II. Theiles des Civil-Strafgesetzbuches vom Jahre 1803, wornach

a) wenn ein Hauseigenthümer, Administrator, Sequester, oder wer sonst der Verwaltung eines Hauses vorsteht, die mit seinen Bestandnehmern vorgehenden Veränderungen in der vorgeschriebenen Zeit nicht anzeigt, derselbe nach Verschiedenheit der Städte und des Häuser-Ertrages, mit einer Strafe von fünf bis fünfzig Gulden, und

b) wenn Jemand Zimmer wochen- oder monatweise in Afterbestand verlässt, oder Bettgeher hält, und nicht binnen vierundzwanzig Stunden bei jedesmaliger Veränderung die vorschriftmässige Anzeige macht, dieser mit der Strafe von fünf Gulden zu belegen, und letztere bei wiederholter Uebertretung zu verdoppeln sei, —

den Militär-Personen zur genauesten Darnachachtung kundgemacht werden.

Wenn die Vermögensstrafe den Vermögensumständen oder dem Nahrungsbetriebe des zu Verurtheilenden, oder seiner Familie zum merklichen Abbruche gereichen sollte, haben die Militär-Gerichte auf eine angemessene Freiheitsstrafe zu erkennen.

Csorich m. p.

10.

Erlass des Ministeriums für Landescultur und Bergwesen vom 14. December 1851,

in Betreff der Befreiung von der Entrichtung der Taxen für die Staatsprüfungen im Forstfache.

Das Ministerium für Landescultur und Bergwesen findet im Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium die Anwendung der Bestimmungen des Erlasses des k. k. Mini-

---

*) Diese Erklärung ist gegen eine gleichlautende, im Namen des schweizerischen Bundesrathes von dem Bundespräsidenten und dem Kanzler der Eidgenossenschaft gefertigte, do. Bern, 26. November 1851, unterm 1. December v. J. zu Bern ausgewechselt worden.

nisterstwa wyznań i oświecenia z d. 11. Listopada 1850 r. (dz. pr. p. cz. CLIII N. 499) względem uwolnienia od opłaty taks od egzaminów, rozciągnąć także należy na egzamina rOądowe z leśnictwa.

Thinnfeld m. p.

11.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 26. Grudnia 1851,

obowiązujące w całym obrębie państwa,

mocą którego ustanowione zostają tytuły i uniformy dla urzędników wojskowo-sądowych, od audytora sztabowego idąc do wyższych.

Urzędnicy sądownictwa wojskowego, od sztabs-audytora idąc do wyższych, nosić winni wraz z charakterem oficerskim, odpowiadającym ich stopniom, tytuły następujące:

Audytor sztabowy, nosić będzie tytuł: „major-audytor".

Jenerał-audytor-lejtnant: „podpułkownik-audytor".

Radzca apelacyjny wojskowy: „pułkownik-audytor".

Radzca najwyższego trybunału wojskowego: „jenerał-audytor".

Radzca ministeryalny, ustanowiony w ministeryum wojny jako szef sekcyi dla sądownictwa: „jenerał-audytor oraz szef sekcyi."

W skutek tego ustają zupełnie dotychczasowe tytuły: „audytor sztabowy" i „jenerał audytor lejtnant"; co się zaś tycze przepisów o płacy i zaopatrzeniu osób wyż wspomnionych, tudzież ich prawa posuwania się do usystemizowanych wyższych stopni płacy, nie wprowadza się żadnej zmiany.

Uniformy ich określone zostają w sposób nastąpujący:

Dla majorów audytorów i pułkowników audytorów:

Według przepisów obowiązujących dla audytorów sztabowych i jenerałów-audytorów-lejtnantów.

Dla pułkowników-audytorów:

Uniform jak u majorów-audytorów i podpułkowników-audytorów, jednakże z gwiazdkami dystynkcyjnemi pułkownika; na posiedzeniach zaś i w służbie zwyczajnej, suknia wierzchnia wojskowa (delija) czarna, spodnie niebieskie, według przepisów dla piechoty.

Dla jenerałów-audytorów i dla jenerała-audytora oraz szefa sekcyi.

Ta sama wierzchnia suknia wojskowa czyli delija biała z egalizunkiem (wyłogami) koloru marzannego, jednak z galonami i gwiazdkami dystynkcyjnemi jenerała-majora, i z jeneralskiemi guzikami; spodnie niebieskie, z podwójnym burtem (galonami) jak u spodni jeneralskich od parady, także jeneralski kapelusz z burtem (galonem) i czarnym pióropuszem.

Na posiedzeniach i w zwykłej służbie: czarna delija i spodnie z sukna koloru rossyjsko-szaraczkowego z podwójnemi lampasami sukiennemi koloru marzannego i z taką samą wypustką (passe-poil) jak u jenerałów.

Płaszcze od majora audytora aż do jenerała-audytora oraz szefa sekcyi jednakie, według przepisu dla piechoty z parolkami i wypustkami (passe-poils) koloru marzanne-

steriums für Cultus und Unterricht vom 11. November 1850, Reichsgesetz- und Regierungsblatt, CLII. St., Nr. 449, in Betreff der Befreiung von der Entrichtung der Prüfungstaxen auch auf die Staatsprüfungen im Forstfache auszudehnen.

Thinnfeld m. p.

11.

Kaiserliche Verordnung vom 26. December 1851.

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch die Titel und Uniformen der Militär-Justiz-Organe vom Stabs-Auditor aufwärts festgesetzt werden.

Die Organe der Militär-Justiz vom Stabs-Auditor aufwärts, haben von nun an, mit dem ihren Chargen entsprechenden Officiers-Charakter, nachstehende Titel zu führen, und zwar:

Der Stabs-Auditor: „Major-Auditor";

der General-Auditor-Lieutenant: „Oberstlieutenant-Auditor";

der Militär-Appellations-Rath: „Oberst-Auditor";

der Rath des obersten Militär-Gerichtshofes: „General-Auditor";

der im Kriegsministerium als Sections-Chef für das Justizwesen angestellte Ministerialrath: „General-Auditor und Sections-Chef."

Hiernach hören die bisherigen Titel: „Stabs-Auditor und General-Auditor-Lieutenant" gänzlich auf; dagegen erleiden die Vorschriften in Betreff der Gehalte und Versorgungsbezüge der Vorgenannten, sowie ihres Vorrückungsrechtes in die systemmässigen höheren Gehaltsstufen, hiedurch keine Aenderung.

Die Uniform derselben wird in folgender Art festgesetzt:

Für die Major-Auditore und Oberstlieutenant-Auditore.

Nach der bisher für Stabs-Auditore und General-Auditor-Lieutenants in Wirksamkeit bestehenden Vorschrift.

Für die Oberst-Auditore:

Die Uniform der Major-Auditore und Oberstlieutenant-Auditore, jedoch mit den Distinctions-Sternen eines Obersten; für Sitzungen aber und den sonst gewöhnlichen Dienst, der schwarze Waffenrock mit blauem Pantalon, nach Infanterie-Vorschrift.

Für die General-Auditore und den General-Auditor und Sections-Chef

Derselbe weisse Waffenrock mit grapprother Egalisirung, jedoch mit General-Majors-Borten und Distinctions-Sternen und Generalsknöpfen; das blaue Beinkleid mit den, an dem Parade-Pantalon der Generäle angebrachten doppelten Borten, dann der bortirte Generalshut mit schwarzem Federbusche.

Für die Sitzungen und den sonst gewöhnlichen Dienst: Der schwarze Waffenrock und Beinkleider von russisch-grauem Tuche, mit doppelten grapprothen Tuchstreifen und ein gleiches Passepoile, wie die Generäle.

Die Mäntel vom Major-Auditor bis zum General-Auditor und Sections-Chef gleich nach Infanterie-Vorschrift, mit grapprothen Paroli und Passepoiles: die General-Audi-

go; jenerałowie-audytorowie wraz z szefem sekcyi, z guzikami jeneralskiemi, reszta ze zwykłemi guzikami żółtemi metalowemi.

W skutek tego szarże tu wymienione i wszyscy audytorowie. od tej chwili nie będą nosić sukni cywilnych.

Franciszek Józef m. p.

Csorich m. p.

12.

Rozporządzenie c. k. ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z c. k. ministerstwami finansów, spraw wewnętrznych i wojny, z dnia 2. Stycznia 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych państwa austryackiego,

mocą którego przywołuje się do pamięci istniejące rozporządzenie z dnia 3. Listopada 1826 r. N. 6613. (Zb. ust. sąd. N. 2229.) **względem zniesienia wzajemnego wynagrodzenia kosztów za zaopatrzenie i dostawienie osób cywilnych, uwięzionych przez sądy wojskowe, lub osób wojskowych, ujętych przez sądy cywilne, i rozciągniona zostaje działalność takowego na Węgry, Kroacyę, Slawonię, na województwo Serbskie i banat Temeski, tudzież na Siedmiogród.**

Rozporządzeniem, wydanem przez c. k. sąd najwyższy z dnia 3. Listopada 1826 L. 6613 (Zb. ust sąd. N. 2229), wydanem zostało rozporządzenie, iż w przypadkach, w których osoby cywilne uwięzione przez sądy wojskowe po otrzymanem bliższem wyjaśnieniu ich stosunków, odstawione zostają do c. k. sądów cywilnych, powołanych do wykonywania sędownictwa karnego, lub tez przeciwnie osoby wojskowe, ujęte przez sądy cywilne. odstawione zostają do sądów wojskowych, pod takiemiż samemi okolicznościami; — nie ma miejsca wzajemne wynagrodzenie kosztów, które narosły za ich zaopatrzenie i dostawienie.

Ponieważ przez takie postępowanie tok spraw takowych, znacznie uproszczonym być może we wszystkich krajach koronnych, w których się już wykonywa sądownictwo przez sądy cesarskie, gdzie znajdujący się w więzieniu sądowem, jeżeli utrzymanie ich nie może być zastąpionem ze środków własnych, utrzymywani być muszą kosztem rządowym; przeto przywołuje się do pamięci rozporządzenie powyższe w tych krajach koronnych, w których całkowicie już lub w części dotąd wykonywane było; a zaś w tych krajach, w których to dotąd miejsca nie miało, mianowicie we Węgrzech, w Kroacyi i Slawonii, w Siedmiogrodzie i w województwie Serbskiem z banatem Temeskim. przepisuje się niniejszem, ażeby takowe na przyszłość powszechne zastosowanie znalazło; zaczem więc w takich przypadkach wzajemne wynagrodzenie kosztów za dostawienie i zaopatrzenie, miejsca mieć nie powinno. Równie uważać się mają za zniesione wzajemne pretensye władz co do kosztów, czy w ciągu obecnym przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia narosłych, czy już dawniej zaległych.

Krauss m. p, **Bach** m. p. **Csorich** m. p. **Baumgartner** m. p.

tore, mit Inbegriff der Sections-Chefs, mit Generals-, die übrigen mit gewöhnlichen gelben Metall-Knöpfen.

Hiernach fällt das Tragen von Civil-Kleidern für alle hier benannten Chargen, so wie für sämmtliche Auditore, von nun an weg.

Franz Joseph m. p.

Csorich m. p.

12.

Verordnung der Ministerien der Justiz im Einvernehmen der Ministerien der Finanzen, des Innern und des Krieges vom 2. Jänner 1852,

wirksam für sämmtliche Kronländer des österreichischen Kaiserstaates,

wodurch die bestehende Verordnung vom 3. November 1826, Nr. 6613 (J. G. S. Nr. 2229) über die Aufhebung der wechselseitigen Vergütung der aufgelaufenen Verpflegungs- und Ablieferungskosten für die von Militärgerichten verhafteten Civil-Personen oder der von Civilgerichten eingezogenen Militär-Personen in Erinnerung gebracht, und auch für Ungarn, Croatien, Slavonien, die serbische Woiwodschaft und das Temeser Banat und Siebenbürgen zur Darnachachtung vorgeschrieben wird.

Mit Verordnung der k. k. obersten Justizstelle vom 3. November 1826, Z. 6613 (J. G. S. Nr. 2229) wurde die Bestimmung erlassen, dass in den Fällen, wenn von Militärgerichten verhaftete Civil-Personen nach erhaltener näherer Aufklärung über ihre Verhältnisse an die landesfürstlichen zur Ausübung der Strafgerichtsbarkeit berufenen Civilgerichte, oder von den letzteren eingezogene Militär-Personen unter gleichen Umständen an die Militärgerichte abgeliefert werden, keine wechselseitige Vergütung der aufgelaufenen Verpflegungs- und Ablieferungskosten zu geschehen hat.

Bei dem Umstande, als durch diese Verfahrungsweise eine bedeutende Geschäftsvereinfachung erzielt werden kann, in sämmtlichen Kronländern, in welchen die Gerichtsbarkeit bereits von kaiserlichen Gerichten ausgeübt wird, die in gerichtlicher Verwahrung befindlichen Verhafteten, insoferne ihre Erhaltung nicht aus eigenen Mitteln zulässig ist, auf Staatskosten erhalten werden müssen, so wird diese Anordnung in jenen Kronländern, in welchen sie bereits ganz oder theilweise in Anwendung stand, wieder in Erinnerung gebracht, in jenen Ländern aber, in welchen dieses nicht der Fall war, namentlich in Ungarn, Croatien und Slavonien, Siebenbürgen und der serbischen Woiwodschaft und dem Temeser Banate nunmehr zur allgemeinen Anwendung für die Zukunft vorgeschrieben und hat in solchen Fällen eine gegenseitige Vergütung der Ablieferungs- und Verpflegskosten nicht stattzufinden. Ebenso sind in Ansehung der vor Kundmachung gegenwärtiger Verordnung aufgelaufenen oder noch rückständigen Kosten die gegenseitigen Anforderungen der Behörden als abgethan anzusehen.

Kraus m. p. **Bach** m. p. **Csorich** m. p. **Baumgartner** m. p.

13.

Rozporządzenie c. k. ministerstwa finansów z dnia 7. Stycznia 1852,

obowiązujące w krajach koronnych spólnego związku celnego,

mocą którego zaprowadzony zostaje prowizorycznie stępel oclenia.

W wykonaniu §. 27 objaśnień wstępnych do taryfy celnej z d. 6. Listopada 1851 (dz. pr. p. cz. LXIX N. 244). ministerstwo finansów uważa za potrzebne. zaprowadzić z dniem 1-m Lutego 1852 r. następujące prowizoryczne postanowienia:

§. 1. Przy wprowadzeniu z zagranicy lub z wyłączeń celnych, należy towary celne lub warsztacikowe. objęte w oddziałach 64, 65, 66 i 67 taryfy celnej, jeżeli takowe przeznaczone są do handlu lub innego przemysłu, poddać pod stępel oclenia.

Wyjętemi od tego postępowania są:

a) Towary bawełniane, lniane i wełniane gatunku najpośledniejszego;

b) Przedmioty pomieszczone według postanowień taryfy celnej między towary tkackie i warsztacikowe. przychodzące w postaci pół- lub całkiem gotowych sukni, lub towarów strojowych np. towary warsztacikowe (dziane) jakoto: koszule, pończochy, rękawiczki i t. d., tudzież półgotowe towary strojowe. jakoto: półkoszulki, kołnierze i t. d.. gatunku oznaczonego w uwadze 1. do klasy taryfowej towarów tkackich i warsztacikowych.

Wszelako poddać należy pod stępel oclenia: szale i rańtuchy czyli chusty szalowe, tudzież w ogólności wszelkie chustki.

§. 2. Jako stępel oclenia, używany będzie w urzędach skarbowych królestwa Lombardzko-Weneckiego tam już zwyczajny stępel z blaszek miedzianych *(Lamina di rame)*, z oznaczeniem *„merce estera“*.

§. 3. Na towarach zaś tkackich i warsztacikowych, poddanych pod opłatę cła wchodowego w urzędach celnych innych krajów koronnych spólnego związku celnego, wyciśniona zostanie na znak opłaconego cła pieczęć z wosku tymczasem dopóki nie będzie wydane inne rozporządzenie.

Tym końcem zaopatrzone będą urzędy celne, do przykładania stępla oclenia upoważnione, w osobną pieczęć podręczną, mieszczącą w sobie orła cesarskiego, poniżej tego napis: *„Verzollungs-Stämpel“* (stępel opłaty celnej). a jako napis okólny, nazwę urzędu celnego.

Tam gdzie nie ma takiej pieczęci podręcznej, obowiązane są urzędy celne wyciskać tymczasem zwyczajną swą pieczęć urzędową.

§. 4. Do przykładania stępla oclenia (§§. 2 i 3), upoważnione są tylko urzędy celne główne pierwszej klasy.

Z poprzedzającego postanowienia wynika, iż towary wyrażone w §. 1, jako podlegające stęplowi oclenia w urzędach celnych mniejszej kategoryi, o ile takowe w ogólności na zasadzie §. 29 objaśnień wstępnych do taryfy celnej do odbierania cła od ta-

13.

Verordnung des Finanzministeriums vom 7. Jänner 1852,

wirksam für die Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

womit ein Verzollungs-Stämpel provisorisch eingeführt wird.

In Vollziehung des §. 27 der Vorerinnerung zum Zolltarife vom 6. November 1851, Nr. 244 des Reichsgesetzblattes, findet das Finanzministerium im Einvernehmen mit dem Handelsministerium mit 1. Februar 1852 folgende Bestimmungen provisorisch in Wirksamkeit treten zu lassen.

§. 1. Bei der Einfuhr aus dem Auslande oder den Zollausschlüssen sollen die unter den Abtheilungen 64. 65, 66 und 67 des Zolltarifes begriffenen Webe- und Wirkwaaren, wenn sie zum Handel oder einem anderen Gewerbsbetriebe bestimmt sind, dem Verzollungsstämpel unterzogen werden.

Ausgenommen von dieser Anordnung sind:

a) *Baumwoll-, Leinen- und Wollwaaren gemeinster Art überhaupt;*

b) *jene, nach den Bestimmungen des Zolltarifes unter die Webe- und Wirkwaaren eingereihten Gegenstände, welche in der Gestalt von halb- oder ganz fertigen Kleidungsstücken oder Putzwaaren vorkommen; z. B. Wirkwaaren, als: Hemden, Strümpfe, Handschuhe u. s. w., ferner halbfertige Putzwaaren, als: Chemisetten, Kragen u. s. w. von der in der Anmerkung 1 zur Tarifsclasse der Webe- und Wirkwaaren bezeichnete Beschaffenheit.*

Jedoch sind dem Verzollungsstämpel unterworfen: Shawls und Shawltücher, sowie überhaupt alle Tüchel.

§. 2. Als Verzollungsstämpel ist bei den Gefällsämtern des lombardisch-venetianischen Königreiches der daselbst im Gebrauche stehende Kupferblättchen-Stämpel (Lamina di rame) *mit der Bezeichnung* „merce estera" *anzuwenden.*

§. 3. Auf jene Webe- und Wirkwaaren, welche bei Zollämtern der übrigen Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes der Eingangsverzollung unterzogen werden, wird das Zeichen der geschehenen Verzollung, vor der Hand, bis eine andere Verfügung getroffen werden kann, ein Wachssiegel aufgedrückt.

Zu diesem Zwecke werden die zur Anlegung des Verzollungsstämpels ermächtigten Zollämter mit einem besonderen Handsiegel versehen, welches den kaiserlichen Adler, unterhalb desselben die Bezeichnung „Verzollungs-Stämpel" und als Umschrift die Benennung des Zollamtes enthält.

In Ermanglung eines solchen Handsiegels haben die Zollämter einstweilen ihr gewöhnliches Amtssiegel aufzudrücken.

§. 4. Zur Anlegung des Verzollungsstämpels (§§. 2 und 3) sind nur die Hauptzollämter erster Classe ermächtiget.

Aus dieser Bestimmung folgt, dass die im §. 1 als dem Verzollungsstämpel unterliegend bezeichneten Waaren, bei Zollämtern minderer Kategorie, soferne diese überhaupt nach §. 29 der Vorerinnerung zum Zolltarife zur Verzollung solcher Waaren ausnahms-

kich towarów wyjątkowo są upoważnione, wtedy tylko pociągane być mogą do opłaty cła wchodowego, jeżeli je prowadzą z sobą podróżni i mieszkańcy graniczni na własny użytek.

§. 5. Z reguły należy stępel oclenia przyłożyć bezpośrednio na samym towarze.

Jeżeli bezpośrednie przyłożenie na towarze, ze względu na jego właściwość nie może być przedsięwzięte, wówczas jeżeli idzie o przyłożenie pieczęci z wosku, należy przez towar przeciągnąć nitkę, obadwa jej końce blisko towaru związać w węzeł, uciąć takowe w długości około jednego cala wiedeńskiego i utwierdzić takowe na jakiej podkładce pieczęcią woskową.

Co się tycze przykładania stępla z blaszek miedzianych *(lamina)*, należy się trzymać dotychczasowego postępowania.

§. 6. Towar podlegający stęplowi celnemu, opatrzony być winien takowym przed wystawieniem bolety cła wchodowogo, w której także widoczną uczynić należy liczbę przyłożonych stęplów celnych.

§. 7. Na każdej sztuce towarów w §. 1-m wymienionych, należy przyłożyć przynajmniej jeden stępel celny.

Za jednę sztukę uważany być ma wszelki towar, stanowiący w czasie opłaty cła j e d n ę ł ą c z n ą c a ł o ś ć — zatem także jeden tuzin chustek.

§. 8. Urzędy celne obowiązane są na żądanie stron opatrzyć jednę i tęż samę sztukę kilką stęplami celnemi.

§. 9. Przyłożenie stępla celnego, wtedy tylko miejsce mieć może, jeżeli towar równocześnie opłaca cło wchodowe.

Przyłożenie tego znaku, nie może być na czas późniejszy odłożony.

§. 10. Nakazany stępel celny stanowi warunek co do towarów, mających być opatrzonemi w takowy przy opłaceniu cła wchodowego, jak długo takowe znajdują się w stanie nowym niezmienionym, a przy wyrobach tkackich w całych sztukach, bez którego uiszczona opłata cła od przedmiotów, znalezionych bez tegoż znaku, uważaną być ma za nieudowodnioną, jeżeli nie wykazano, iż znak rzeczony przez wydarzenie przypadkowe został zniszczony, lub od towaru oddzielony.

§. 11. Za każdą blaszkę miedzianą *(lamina)*, przyłożoną jako stępel oclenia, należy policzyć kwotę pięciu centesimów, za każdą zaś pieczęć z wosku należytość pół krajcara; wszelako pobieranie wypadającej w ten sposób kwoty, odbywać się ma stosownie do §. 18. objaśnień wstępnych do taryfy celnej.

Baumgartner m. p.

weise befugt sind, nur für Reisende und Gränzbewohner zu deren eigenem Gebrauche der Eingangsverzollung unterzogen werden dürfen.

§. 5. Der Verzollungsstämpel ist in der Regel unmittelbar an der Waare selbst anzubringen.

Wird die unmittelbare Anlegung mit Rücksicht auf die Beschaffenheit der Waare, für unzulässig erkannt, so ist, wenn es sich um die Anlegung eines Wachssiegels handelt, durch die Waare ein Faden zu ziehen, dessen beide Ende nahe an der Waare zu einem Knoten verbunden, in der beiläufigen Länge von Einem Wiener Zoll abgeschnitten und auf einer Unterlage durch das Wachssiegel befestiget werden.

Hinsichtlich der Anlegung des Kupferblättchen-Stämpels (Lamina) *hat es bei dem bisher beobachteten Verfahren zu verbleiben.*

§. 6. Die dem Verzollungsstämpel unterliegende Waare ist mit demselben vor der Ausfertigung der Eingangszoll-Bollete zu versehen, in welcher die Anzahl der angelegten Verzollungsstämpel ersichtlich zu machen ist.

§. 7. An jedes Stück der im §. 1 bezeichneten Waaren ist wenigstens Ein Verzollungsstämpel anzulegen.

Als Ein Stück ist jede Waare zu betrachten, welche zur Zeit der Verzollung ein zusammenhängendes Ganze bildet, also auch ein Dutzend Tüchel u. s. w.

§. 8. Die Zollämter sind verpflichtet, auf Verlangen der Parteien ein und dasselbe Stück mit mehreren Verzollungsstämpeln zu versehen.

§. 9. Die Anlegung des Verzollungsstämpels ist nur dann zulässig, wenn die Waare zu gleicher Zeit der Eingangsverzollung unterzogen wird.

Eine nachträgliche Anlegung dieser Bezeichnung findet sicht Statt.

§. 10. Der angeordnete Verzollungsstämpel macht für Waaren, welche bei der Eingangsverzollung mit demselben versehen werden sollen, so lange sich solche imneuenungeänderten Zustande, und bei Geweben in ganzen Stücken befinden, eine Bedingung aus, ohne welche die geschehene Verzollung der ohne diese Bezeichnung gefundenen Gegenstände nicht als ausgewiesen zu betrachten ist, wenn nicht erwiesen wird, dass ein zufälliges Ereigniss die Bezeichnung vertilgte, oder von der Waare trennte.

§. 11. Für jedes als Verzollungsstämpel angelegte Kupferblättchen (Lamina) *ist der Betrag von fünf* Centesimi, *für jedes Wachssiegel die Gebühr von einem halben Kreuzer zu berechnen, jedoch hat die Einhebung des hiernach entfallenden Betrages mit Beobachtung des §. 18 der Vorerinnerung zum Zolltarife zu geschehen.*

Baumgartner *m. p.*

14.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. Stycznia 1852,

obowiązujące w Austryi niższej i wyższej, w Solnogrodzie, w Styryi, w Karyntyi, w Krainie, w Gorycyi i Gradysce z Istryą, w Tryeście, w Tyrolu i Vorarlbergu, w Czechach, w Morawii, w górnym i dolnym Szląsku;

którem wszystkim sądom za skazówkę w postępowaniu udzielone zostaje uchwalone w najwyższym trybunale sądowym objaśnienie IV-go ustępu patentu cesarskiego z dnia 28. Czerwca 1850 r. (Nr. 255 dz. pr. p.) co do kompetencyi sądów krajowych w przypadkach pertraktacyi spadków.

W celu uchylenia wątpliwości, które powstały co do myśli ustępu IVgo patentu cesarskiego z dnia 28. Czerwca 1850 (N. 255 dz. pr. p.), mianowicie:

1. czy w przypadkach, kiedy zachodzi substytucya, odbywać się ma pertraktacya spadku w sądach powiatowych, czy też w sądach krajowych;

2. czy sąd krajowy właściwym jest do czynności, zachodzących w czasie nim nastąpi substytucya, jeżeli spadek już został zaaddykowany dziedzicowi ustanowionemu:

3. czy sąd krajowy właściwym jest wtenczas, kiedy idzie o pertraktacye później znalezionego majątku;

4. czy sąd krajowy właściwym jest w tych przypadkach, kiedy zgon nastąpił jeszcze przed 1-m Lipca 1850 r., pertraktacya zaś spadku odbyć się nie mogła dla zachodzącej przeszkody, np. z powodu, że zgon pierwej nie był wiadomy;

ustanowił c. k. najwyższy trybunał sądowy, na zasadzie §. 36 patentu z dnia 7. Sierpnia 1850 (N. 325 dz. pr. p.) uchwałę następującą:

Na mocy §. 34. nowego urządzenia sądów z d. 14. Czerwca 1849 (N. 278 dz. pr. pań.), jako i ustępu IVgo ustawy zaprowadzającej postępowanie w pertraktacyi spadków. przyznaną została sądom krajowym tylko przechodnia działalność, do ukończenia pertraktacyj spadkowych, w których już na dniu 1. Lipca 1850, działały dawniejsze sądy kolegialne, złożone ze sędziów egzaminowanych; celem działalności tej było, usunąć tylko zarzucenie nowych sądów powiatowych zadawnionemi zaległościami. która ustaje, skoro nastąpi przyznanie spadku i jeżeli nie zajdą oraz takie wydarzenia, któreby w tej mierze dalszych czynności wymagały. Z tego to więc powodu powołane są nowo ustanowione sądy powiatowe, nie zaś sądy krajowe, do czynności. potrzebnych w razie, kiedy spadek addykowany z substytucyą fideikomisaryczną przejść ma na dziedzica następnie powołanego; tudzież do wszystkich aktów wydarzających się aż do chwili, w której substytucya rzeczywiście nastąpi; również do uzupełnienia pertraktacyj spadkowych w razie jeżeli majątek niewiadomy w czasie addykcyi spadku następnie został odkryty; nakoniec do pertraktacyj względem owych wypadków śmierci, które chociaż się wydarzyły przed 1. Lipca 1850, wszelako wówczas nie były wiadome, lub z innego powodu nie przyszły pod urzędowanie rozwiązanych sądów kolegialnych.

14.

Erlass des Justizministeriums vom 9. Jänner 1852,

wirksam für Oesterreich unter der Enns und ob der Enns, Salzburg, Steierma k, Kärnthen, Krain, Görz und Gradiska mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Nieder-Schlesien,

womit eine von dem obersten Gerichtshofe beschlossene Erläuterung des IV. Absatzes des kaiserlichen Patentes vom 28. Juni 1850, Nr. 255 R. G. B., hinsichtlich der Competenz der Landesgerichte in Abhandlungsfällen sämmtlichen Gerichten zur Darnachachtung mitgetheilt wird.

Um die über den Sinn des IV. Absatzes des kaiserlichen Patentes vom 28. Juni 1850, Nr. 255 R. G. B., angeregten Zweifel:

1. ob bei dem Eintritte von Substitutionsfällen die Abhandlungen von den Landesgerichten oder von den Bezirksgerichten zu pflegen seien;

2. ob das Landesgericht bis zum Eintritte der Substitution bei den vorkommenden Zwischenacten competent sei, wenn die Einantwortung des Nachlasses an den eingesetzten Erben bereits erfolgt ist;

3. ob das Landesgericht competent sei, wenn es sich um Abhandlung eines nachträglich vorgekommenen Vermögens handelt;

4. ob das Landesgericht in jenen Fällen competent sei, wenn sich der Todfall zwar schon vor dem 1. Juli 1850 ereignete, die Abhandlung aber wegen eines obwaltenden Hindernisses, z. B. weil der Todfall früher nicht bekannt geworden ist, nicht gepflogen werden konnte,

zu beseitigen, hat der oberste Gerichtshof auf Grund des §. 36 des Patentes vom 7. August 1850, Nr. 325 R. G. Bl., folgenden Beschluss gefasst:

Durch den §. 34 der neuen Gerichtsverfassung vom 14. Juni 1849, Nr. 278 R. G. B., und den IV. Absatz des Einführungsgesetzes zu dem Verfahren bei Verlassenschaftsabhandlungen ist den Landesgerichten nur eine vorübergehende Wirksamkeit zur Beendigung der am 1. Juli 1850 bereits in der Geschäftsbehandlung der früher bestandenen, mit rechtsgelehrten Richtern collegial-organisirten Gerichten begriffen gewesenen Verlassenschaftsabhandlungen übertragen worden, welche bloss die Ueberbürdung der neuen Bezirksgerichte mit veralteten Rückständen zu vermeiden bezweckte, und aufzuhören hat, sobald die Einantwortung des Nachlasses erfolgt, und bis zum Eintritte neuer Ereignisse keine weitere Vorkehrung in Beziehung auf denselben zu treffen ist. Daher sind sowohl zu den erforderlichen Vorkehrungen, im Falle ein unter fideicommissarischer Substitution eingeantworteter Nachlass auf den nachberufenen Erben übergehen soll, und zu allen bis zu dem Eintritte der Substitution vorkommenden Zwischenacten, als auch zu der Ergänzung von Verlassenschaftsabhandlungen im Falle nachträglich ein bei der Einantwortung nicht bekanntes Vermögen entdeckt wird, dann zur Pflege der Abhandlungen über jene Todfälle, welche sich zwar vor dem 1. Juli 1850 ereignet haben, aber damals nicht bekannt, oder aus einem anderen Grunde noch gar nicht zur Geschäftsbehandlung der aufgelösten Collegialgerichte gelangt waren, nicht die Landesgerichte, sondern die neu errichteten Bezirksgerichte berufen.

Jednakowoż postanowienie niniejsze, nie może być powodem do zbijania ważności kroków, poczynionych przez sądy krajowe w podobnych poszczególnych przypadkach, lub do przerwania albo odstąpienia sądowi powiatowemu rozpoczętych już przez takowe sądy czynności w razie zaszłych substytucyj, znalezionego przy pertraktacyi następnie majątku, lub nakoniec wydarzonego w pertraktacyi przypadku śmierci już przed 1-m Lipca 1850.

Powyższa uchwała, która na mocy §. 36. patentu cesarskiego z dnia 7. Sierpnia 1850 (Nr. 325 dz. pr. p.) uważaną być za objaśnienie, podaje się wszystkim sądom do wiadomości i postępowania według tego.

Krauss m. p.

15.

Rozporządzenie ministerstwa finansów i handlu z dnia 9. Stycznia 1852,

dotyczące pewnej poprawki w taryfie celnej.

W nowej powszechnej austryackiej taryfie celnej dla przywozu, wywozu i przewozu, należy w uwadze, przyłączonej do lit. *f)* pozycyi 66, wykreślić słowa następujące: *„die bedeutend länger als breit und“* — zaczem więc rzeczona uwaga opiewać ma w sposób następujący:

„Unter Shawls und Shwaltücher versteht man alle ungewalkte Umhängtücher, in denen blumenballenartige Verzierungen eingewebt sind.

Sie bleiben dieser Tarifpost auch dann eingereiht, wenn im Eintrage Seide enthalten ist.“

Baumgartner m. p.

16.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 11. Stycznia 1852,

obowiązujące w całym obrębie państwa,

którem obwieszczone zostaje Najwyższe postanowienie z dnia 28. Grudnia 1851 r., na mocy którego we wszystkich aktach publicznych, ogłaszanych w imieniu J. C. Mości, używany być winien wyraz: „Jego C. K. Apostolska Mość“; w skutek czego też poleconem zostaje wszystkim władzom sądowym w całym obrębie państwa, ażeby wszystkie orzeczenia sądowe, dla których formuła: „W Imieniu Jego Cesarskiej Mości“ jest przepisaną lub używaną, wydawane i ogłaszane były: „W Imieniu Jego C. K. Apostolskiej Mości.“

Jego c. k. apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 28. Grudnia 1851 r. nakazać, ażeby w obwieszczeniach postanowień cesarskich, tudzież we wszystkich innych ogłoszeniach i aktach publicznych władz, bez względu na

Doch kann aus dieser Bestimmung kein Anlass genommen werden, die Giltigkeit der von den Landesgerichten in einzelnen Fällen dieser Art etwa bereits vorgekehrten Schritte zu bestreiten oder die von ihnen bei bereits eingetretenen Substitutionsfällen bei der Abhandlung eines nachträglich vorgekommenen Vermögens oder endlich in der Abhandlung eines bereits vor dem 1. Juli 1850 eingetretenen Todfalles schon begonnenen Verhandlungen zu unterbrechen und an das Bezirksgericht abzutreten.

Dieser Beschluss, welcher im Sinne des §. 36 des kaiserlichen Patentes vom 7. August 1850, Nr. 325 R. G. B., als Erläuterung zu gelten hat, wird hiemit sämmtlichen Gerichten zur Nachachtung bekannt gemacht.

C. Krauss *m. p.*

15.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 9. Jänner 1852,

wodurch eine Stelle des Zolltarifes berichtiget wird.

In dem neuen allgemeinen österreichischen Zolltarife für die Ein-, Aus- und Durchfuhr sind in der zur lit. f *beigefügten Anmerkung der Post 66 folgende Worte wegzulassen, „die bedeutend länger als breit und", wornach diese Anmerkung so zu lauten hat:*

Unter Shawls und Shawltücher versteht man alle ungewalkte Umhängtücher, in denen blumenballenartige Verzierungen eingewebt sind.

Sie bleiben dieser Tarifpost auch dann eingereiht, wenn im Eintrage Seide enthalten ist.

Baumgartner *m. p.*

16.

Erlass des Justizministeriums vom 11. Jänner 1852,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches.

wodurch die Allerhöchste Entschliessung vom 28. December 1851 kundgemacht wird, wornach in allen öffentlichen Erlässen, welche im Namen Seiner Majestät des Kaisers kundgemacht werden, der Ausdruck: „Seine k. k. apostolische Majestät" anzuwenden ist, und womit sofort alle Gerichtsbehörden im ganzen Umfange des Reiches angewiesen werden, von nun an alle richterlichen Entscheidungen, wofür die Formel: „Im Namen Seiner Majestät des Kaisers" vorgeschrieben oder üblich ist, „im Namen Seiner k. k. apostolischen Majestät" zu fassen und kundzumachen.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 28. December 1851 zu bestimmen geruht, dass in den Kundmachungen kaiserlicher Beschlüsse, wie auch in den anderen Verlautbarungen und öffentlichen Acten der Behörden ohne Unter-

to, czy one odnoszą się do całego cesarstwa, czy też do pojedynczych krajów koronnych, zamiast słów: „Jego C. K. Mość" używano wyrazu: „Jego C. K. Apostolska Mość".

Podając niniejszy Najwyższy rozkaz do powszechnego zachowania go w postępowaniu, poleca się oraz w szczególności wszystkim władzom sądowym w całym obrębie państwa, ażeby od tej chwili już wszystkie orzeczenia sądowe, dla których przepisana jest formuła: „w Imieniu Jego C. K. Mości" wydawane i ogłaszane były: „W Imieniu Jego C. K. Apostolskiej Mości."

Krauss m. p

17.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Stycznia 1852,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych,

względem uchylenia jawności rozpraw gminnych.

Wedle obwieszczonych Najwyższem pismem gabinetowem z dnia 31. Grudnia 1851 (N. 4 dz. pr. p.) zasad urządzenia organicznego, w krajach koronnych cesarstwa austryackiego, uchylona być ma jawność rozpraw gminnych z wyjątkiem pewnych aktów uroczystych, nie wyłączając wszakże członków gminy od przeglądania pewnych przedmiotów, w których są interesowani.

W skutek Najwyższego postanowienia z d. 7. Stycznia 1852, przepis ten natychmiast wejść ma w wykonanie we wszystkich gminach, w których istnieje jawność rozpraw gminnych, czy na mocy prowizorycznej ustawy dla gmin z dnia 17. Marca 1840. (Nr. 170 dz. pr. p.), czy na mocy statutów osobnych, czy też nareszcie na mocy dawniejszych porządków, zwyczajów lub ustaw dotyczących.

Bach m. p.

Poprawki w dzienniku praw państwa z roku 1852.

W Części	Nrze	§-fie	wierszu	zamiast:	położyć:
I.	1.	45.	2	„§. 5."	„§. 6."
III.	6.		7 z dołu	„ograniczając przypuszczenie słuchaczy do nich"	„ograniczając zarazem przypuszczenie słuchaczy do rozpraw w sądach karnych pierwszej instancyi"

schied, ob sie das gesammte Kaiserreich oder einzelne Kronländer betreffen, statt der Worte: „Seine k. k. Majestät" der Ausdruck „Seine k. k. apostolische Majestät" anzuwenden ist.

Indem diese Allerhöchste Weisung hiermit zur allgemeinen Darnachachtung kundgemacht wird, werden insbesondere auch alle Gerichtsbehörden im ganzen Umfange des Reiches angewiesen, von nun an alle richterlichen Entscheidungen, wofür die Formel: „im Namen Seiner k. k. Majestät des Kaisers" vorgeschrieben oder üblich ist, „im Namen Seiner k. k. apostolischen Majestät" zu fassen und kundzumachen.

C. Krauss *m. p.*

17.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 15. Jänner 1852,

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Einstellung der Oeffentlichkeit der Gemeindeverhandlungen.

Nach den mit Allerhöchstem Cabinetschreiben vom 31. December 1851 (Nr. 4 des Reichsgesetzblattes), kundgemachten Grundsätzen für organische Einrichtungen in den Kronländern des österreichischen Kaiserstaates ist in den für die einzelnen Kronländer zu bearbeitenden Ordnungen für die Landgemeinden und für die Städte die Oeffentlichkeit der Gemeindeverhandlungen mit Ausnahme besonderer feierlicher Acte abzustellen, ohne für die betheiligten Gemeindeglieder die Einsichtnahme besonderer Gegenstände zu beseitigen.

In Folge Allerhöchster Entschliessung vom 7. Jänner 1852 hat diese Bestimmung in allen Gemeinden, in welchen die Oeffentlichkeit der Gemeindeverhandlungen nach dem provisorischen Gemeindegesetze vom 17. März 1849 (Nr. 170 des Reichsgesetzblattes), oder nach besonderen Statuten oder aber nach früheren Uebungen und Gesetzen besteht, sogleich in Wirksamkeit zu treten.

Bach *m. p.*

Druckfehler-Berichtigungen.

a) *Im I. Stücke des laufenden Jahrganges (1852) des Reichsgesetzblattes, ist in der kaiserlichen Verordnung vom 16. November 1851, Nr. 1, im §. 45 statt des §. 5 vielmehr der §. 6 zu citiren.*

b) *Im III. Stücke soll es in der Verordnung des Justizministers vom 12. Jänner 1852, Nr. 6, Zeile 8 von unten, statt: „bei denselben", vielmehr heissen: „bei den Strafgerichten erster Instanz".*